

**Lomsdal-Visten
nasjonalparkstyre**

Postadresse
c/o Statsforvalteren i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø

Besøksadresse
Trofors jernbanestasjon
8680 Trofors

Kontakt
Sentralbord: +47 75 53 15 00
Direkte: +47 +4775547819
sfnopost@statsforvalteren.no
www.fylkesmannen.no/nordland

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

Saksbehandler Bjørnar Aarstrand

Vår ref. 2019/7348

Deres ref. «REF»

Dato 14.10.2021

Dispensasjon fra verneforskrift Lomsdal-Visten nasjonalpark/Njaarken vaarjelimmedajve - bruk av elgtrekk til frakt av felt elg fra storviltområde Okan 2021,2022 og 2023. Robert Storvik

Her kommer svar på søknad om dispensasjon til bruk av elgtrekk til frakt av felt elg.

Vedtak

Robert Storvik får på vegne av jaktlaget dispensasjon fra forbudet mot motorisert ferdsel i Lomsdal-Visten nasjonalpark/Njaarken vaarjelimmedajve for transport felt elg med elgtrekk fra storviltområde Okan i Brønnøy kommune. Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens § 3, punkt 6.3, bokstav h, og i henhold til delegert myndighet fra Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre.

Du får dispensasjon med følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for elgjakta 2021, 2022 og 2023.
- Dispensasjonen gjelder kun for henting og frakt av felt elg.
- Det skal bare kjøres på en måte som ikke skader terrenget, og det skal ikke kjøres i blaut myr eller annet bløtt terreng med dårlig bæreevne. Det ikke er tillatt å rydde trasé eller lignende i forbindelse med transport.
- GPS-logg fra kjørt trasé skal sendes inn senest 10. januar 2020.
- Denne dispensasjonen skal være med under kjøring.

Dette vedtaket er videresendt til Brønnøy kommune som avgjør behandling etter motorferdselloven.

Klage på vedtak

Du kan klage på vedtaket. Klagen må sendes til nasjonalparkstyret i løpet av tre uker etter at du har fått dette brevet. Nasjonalparkstyret vil da se på saken en gang til. Hvis vedtaket ikke blir omgjort blir klagen oversendt Miljødirektoratet for behandling.

Bakgrunn

Robert Storvik har per telefon 14. oktober 2021 søkt om dispensasjon til bruk av elgtrekk til transport av felt elg fra storviltområde Okan. Det er ønske om en 3-årig dispensasjon.

Lovgrunnlag

Lomsdal-Visten nasjonalpark/Njaarken vaarjelimmiedajve ble opprettet ved kgl.res. av 29. mai 2009. Verneforskriften forvaltes av Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre.

Formålet med Lomsdal-Visten nasjonalpark er å:

Bevare et stort, egenartet og tilnærmet urørt naturområde. Bevare det biologiske mangfoldet med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster, og kulturminner. Sikre variasjonsbredden av naturtyper og store sammenhengende barskogområder i regionen. Sikre grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem. Bevare, sammen med landskapsvernområdet i Indre Visten, et variert kystlandskap fra fjord til fjell på Helgeland.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området brukes til reindrift.

Motorferdsel på land, i ferskvann og i luften under 300 meter forbudt er forbudt i nasjonalparken. Dette står i verneforskriftens § 3, punkt 6.1.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av lett beltegående kjøretøy som ikke setter varige spor for transport av felt elg og hjort, dette står i verneforskriftens § 3, punkt 6.3 bokstav h.

Alle saker som berører natur skal i tillegg vurderes ut fra naturmangfoldlovens §§ 8-12.

Vurdering av søknaden

Søknaden er innenfor verneforskriftens mulighet til å gi dispensasjon. Storviltområde Okan ligger i vegløst land i Okfjorden og Storfjorden i Brønnøy. Bortsett fra små deler ligger storviltområdet i sin helhet i nasjonalparken. Storviltområdet nås med båt, men store deler av området ligger i vanskelig tilgjengelig terreng.

Naturmangfoldlovens § 8 sier at vedtak som berører naturmangfoldet skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfoldet og virkningen på det. Områdene ble relativt godt kartlagt i forbindelse med verneplan for Lomsdal-Visten og opplysningene om naturmangfoldet er i hovedsak hentet fra disse ([Miljøfaglig utredning, rapport 2004:3](#)) og [Naturbase](#).

Okfjorden er generelt sett lite negativt påvirket av menneskelig aktivitet, med store naturverdier i enkelte deler. Området har vært svært sparsomt bebodd. På land er Okfjorden skogkledd med blandingsskog av gran og furu, men stedvis med større innslag av bjørk, selje og rogn. De aller skrinneste og bratteste partiene er skogløse. Skogen ikke er spesielt gammel og de mest interessante områdene ligger i den indre delen av fjorden videre innover mot Klavesmarka. I dette området består grunnen delvis av marmor, noe som gir grunnlag for en rik flora. Hoggarvikfjellet samt østvendt liseid mot Vassbugen ligger på rik berggrunn og er et interessant område med naturtypelokaliteter innen kalkrike områder i fjellet, kalkskog og rik edelløvskog. Her er det registrert et område med kalkskog som har blitt verdisatt som svært viktig og et høgereliggende kalkrikt område som har blitt registrert som lokalt viktig. I Vassbugen er det registrert et område med gråor-almeskog som har blitt registrert som viktig. Opp fra Hamna mot Sommarsetlia er det registrert et område med gammel, boreal lauvskog som har blitt registrert som viktig. For øvrig preges den nordvendte fjordlia av middelaldrende til eldre lauv- og furuskog, der mye er av middels rikhet (blåbær og bregnerik mark). Deler er også fattigere (røsslyngskog og ikke tresatt fastmark), men det finnes også mindre partier med høgstaueskog.

Storfjorden er kjennetegnet av stupbratte lier som kaster seg ned i sjøen. De fleste skogkledd liseidene inneholder fattige skogtyper som ligger på sure bergarter. Ved Almlia og fra gården Storfjord og innover Lappskarddalen er det imidlertid et felt med marmor i berggrunnen. I dette området er det rik karplanteflora, med viktige innslag av rik edelløvskog og kalkskog. Både i Almlia og Storfjorden var det gårdsbruk og Storfjordgården er en av de senest fraflyttede gårdene i området. Den tidligere innmarka her er preget av nyere tids bruk med blant annet gjødsling og har få botaniske verdier. På den tidligere innmarka er det også registrert fremmedartene parkslirekne og platanlønn. Parkslirekne er også registrert i Almlia. Begge disse forekomstene er behandlet de senere år. I tillegg er det forekomster med planta sitkagran i hele området. Stort sett hele Lappskarddalen er registrert som et svært viktig naturområde med kalkbjørkeskog. Ved Vassengvatnet finner vi et område med rikmyr som er registrert som viktig og sørøst for Vassengvatnet et område med gråor-almeskog som er registrert som viktig. I Norddalen, langs stia mot Klavesmarka

er det registrert ei viktig rikmyr. I Almlia er det et stort område med kalkskog som er registrert som viktig.

I Vassbugen er det registrert narreglye som er registrert som sårbar i norsk rødliste. Flere steder i området er det registrert alm, i Norddalen er det registrert gulspurv, ved Mølnbekken er det registrert svartonekjuke, i området Hoggarvika-Hamna er det registrert skorpefiltelav og på Hoggarvikfjellet er det registrert fagerrødspore. Alle disse artene er registrert som nært trua som er nært trua. Norsk rødliste er en oversikt over arter som har risiko for å dø ut i Norge (for mer informasjon se <http://www.artsdatabanken.no/Rodliste>). Området er også hekkeområde for hav- og kongeørn.

Okanhalvøya og innover mot Visten er registrert som høstbeiteområde for rein. Lappskarddalen er sommerbeiteområde.

Det er gode nok kunnskaper om naturmangfoldet, dette betyr at naturmangfoldlovens § 9, «føre-var prinsippet», ikke brukes i denne saken.

Naturmangfoldlovens § 10 sier at økosystemtilnærming og samlet belastning på et område skal vurderes. De delene av Okfjorden som ligger i nasjonalparken er uten bygg og installasjoner. Det har tidligere vært en gård i Vassbugen og det har vært noe tømmerdrift i fjorden. I dag står det ei noe forfalt skogstue i område. Ellers er det i dag få spor fra hogstene og fjordarmen oppleves som urørt med store opplevelseskvaliteter. Storfjorden er i langt større grad preget av den tidligere bosettinga som var i området, med mange gårder. Noen av disse er borte, noen har forfalt, mens andre brukes som fritidsboliger. Hele området er gammel samisk kulturmark, men den tradisjonelle samiske bruken av området har satt få spor, selv om navn som «Kåtaia», «Finnsete» og «Finnkåtalønningen» vitner om at dette er steder der det har vært køter. Det er noen kjente hellere i området, mens ellers er det få synlige rester tradisjonell samisk bruk. Lappskarddalen er lite preget av menneskelig aktivitet og oppleves urørt, men også her vitner «Zariss-steinen», en heller der det skal ha blitt funnet kløvne margbein og ei bearbeida bjørnetann, om tidligere tiders samiske bruk.

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelser, slitasje og støy, samt for fred og ro som grunnlag for utøvelse av friluftsliv. Det er ingen begrensning på bruk av motorbåt i fjordene. Ut over dette foreligger det ingen gyldige dispensasjoner til motorferdsel i området. Både Okfjorden og Storfjorden er attraktive for fritidsfiske. Området er ellers lite brukt i friluftssammenheng, selv om det er noe ferdsel langs stia fra Storfjorden til

Klavesmarka og videre mot Svanvatnan. Den største friluftsjaktiviteten er knyttet til perioden juni-august. Forstyrrelser for friluftslivet må betraktes å være kortvarig.

Naturmangfoldlovens § 12 sier at man for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal bruke driftsmetoder eller teknikker som gir de beste samfunnsmessige resultatene. Det er ikke tillatt å rydde traséer i forbindelse med transport. Det settes også krav om at all kjøring skal skje skånsomt slik at det ikke settes varige spor. Det betyr at det kun kan kjøres på en slik måte og i type terreng der vegetasjon ikke rives opp. I hellende terreng vil kjørespor kunne danne «bekker» gjennom at vann begynner å renne etter sporet og dermed fordype og forsterke skadene. I perioder med vått vær må man også være særlig varsomme ved kjøring på myr der beltekjøretøy også lett kan sette spor ved uaktsom kjøring. Med de kravene som er satt til aktsomhet vil kjøring i et slikt begrenset omfang vil ha liten negativ effekt på vegetasjonen i området.

Naturmangfoldlovens § 11 er ikke relevant i denne saken og er derfor ikke vurdert.

Med hilsen

Bjørnar Aarstrand
Nasjonalparkforvalter

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

STATSFORVALTEREN I
NORDLAND

JILLEN-NJAARKE

REINBEITEDISTRIKT

Statens Naturoppsyn Trofors

Postboks 1405

c/o leder Torstein Appfjell

Haustrisvegen 98

Trofors jernbanestasjon

8002 BODØ

8684 TROFORS

8680 TROFORS